

 HARLEQUIN®
The background of the book cover features a romantic scene between a man and a woman in period clothing. The man, on the right, is looking down at the woman's hand. The woman, on the left, has her back to the camera, showing her ornate hairstyle and jewelry. The scene is lit with warm, candlelight.

 JALLOOLINE ROMAAN

Skandaalne salakobting

Mary Brendan

Keelatud suhe...

Mary Brendan
A Date with Dishonor
2013

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Evelin Piip
Korrektor Inna Viires

© 2013 by Mary Brendan
© 2014 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M06275514
ISBN 978-9949-25-568-9

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Autori märkus

Enamik noori naisi unistab täiusliku kaaslase leidmisest. Tegelikult pole „selle õige” otsing peaaegu kunagi lihtne ja seda enam veel regendiajastu Inglismaa viisakas seltskonnas, kus etikett ja sotsiaalsed klassid moodustasid õnnetute armastajate vahele tõkkeid.

Raamatus „Skandaalne salakohting” on Elise Dewey valmis pigem abiellumisest loobuma kui taluma selletaolist abielu, mis põhjustas tema tülitsevatele vanematele nii sügavat kurbust. Ent Elise laseb end veenda linna minema, et aidata oma õel meest otsida, hoolimata tema arvamusest, et Beatrice tegutseb ohtlikult. Kui õe tavatud meetodid meeste tähelepanu köitmiseks tõmbavad neile kaela õnnetuse, on see süütu Elise, kes peab häbistamist taluma. Alex Blackthorne on seelikukütist võrukael – just seda sorti mees, keda Elise on üritanud vältida –, ent nüüd sõltub neiu temast, olles sensuaalselt karismaatilise lordi lummuses, hoolimata sellest, et nende perede saatused on minevikus traagiliselt ristunud...

Seeria teise romaani kangelannaks on Beatrice. Tal pole armastuses vedanud ja ta on saanud karmi õppetunni selle kohta, mida tähendab riskida oma maine ja vooruslikkusega. Kahekümne viie aasta vanusena tundub ta olevat

rahul, elades oma armsa isaga vaikselt maal. Siis ilmub ootamatult välja vana armastus, süüdates Beatrice'is igatsuse, millest ta uskus end juba ammu olevat võitu saanud.

Ma loodan, et te naudite Dewey-õdede armastuse otsimise lugusid, mis on täis pisaraid ja naeru, sama palju, nagu mina nautisin nende lugude kirjutamist teile.

Esimene peatükk

„Õrgu päralt, mees, jäta juba. Kas sa ei näe, kui labane see kõik on?”

Jõetu noomitus oli suunatud härrasmehele, kelle ainsaks reageeringuks jäi sügavamaks muutuv kurd tema laubal. Ta kummardus ettepoole, lõug peopesadele toetatud, ning oli lugemisse süvenenud.

Vikont Blackthorne kohendas kärke liigutusega oma kaelasidet, aga kui tema sõber endiselt kulmu kortsutades lauale laotatud ajalehte luges, keeras vikont kannatamatult oma peegelpildi juurest eemale ja tõmbas kõnealuse ajalehe kaaslase küünarnukkide alt ära. Ta voltis lehe nobedalt kokku ja viskas selle tugitooli.

Hugh Kendrick puhises pahaselt ja toetas end paurat ilmet näole manades tooli seljatoele. „Alex, midagi tuleb teha. Kui ma varsti Whittikerile ära maksta ei luba, tuleb see talumatu kitsipung oma võlgu sisse nõudma. Siis löövad teised ka kampa. Pruugib ühel neist vaid pall veerema panna, kui mu kirjutuslaud juba kohtukutsete all oigab.” Tema sünge nägu otsis jälle kätelt tuge. „Kui ma Fleetis lõpetan, saab mu ema rabanduse, ja Toby...” vanema venna nime mainimine sundis teda suud kõverdama „... Toby nõuab kahtlemata kohtumist koidu ajal

Clapham Commonil, sest ma olen perekonna nime määrinud.”

„Ära ole nii neetult melodramaatiline,” Alex Blackthorne’i kaastunde puudumine oli pisut naljakas. Hetke pärast vaatas ta jälle uurivalt oma välimust, pikad peened sõrmed pühkisid söekarva peenvillase riidega kaetud täiuslikult laialt õlalt mingi kübeme. „Sa pole esimene mees, kes laseb naisel end lolliks teha ja hävingu äärele kihutada.”

„Sina ei laseks seda endaga juhtuda.” Hugh’ näole ilmus vastumeelse imetluse ilme.

„Ei... ei laseks.” Alex muigas peeglisse vaadates viltuselt, aga otsustas, et ei raputa üksikasjalikumaks minnes soola vana sõbra niigi kipitavatesse haavadesse. Ta oli Hugh’le juba lugematuid kordi väljendanud oma arvamust idiootide kohta, kes lasid kurtisaanidel end koorida.

Hugh hüppas püsti ja haaras ajalehe. „Minu meelest on see mõistlik mõte ja ma leidsin ühe, mis paistis täpselt sobivat. Siin, ma loen sulle ette...”

Alex pomises midagi ja pööras oma sügavpruunid silmad taeva poole.

Sõbra väsinud vandumisest välja tegemata alustas Hugh: „Leedi Üksildane, ihates end vabastada julma eestkostja haardest, otsib lahket härrasmeest, kes pakuks kaitset...”

Hugh’ lugemise katkestas naeruturtsatus. „Ma arvan, et üksikut daami huvitab rohkem tüse rahakott kui lahke härrasmees.” Alex kergitas kulmu. „Te peaksite teineteisega hästi sobima. Ta jahib sedasama, mida sinagi.”

„Ha... haa!” hüüatas Hugh võidukalt. „Noh, selles sa eksid. Kui oleksid lasknud mul lõpetada...” Ta vehkis oma

sõnade rõhutamiseks ajalehega ja jätkas, „... tema otsib lahket härrasmeest, kes pakuks kaitset...” järgnes dramaatiline paus „... varanduseküttide eest, sest kahe tuhande naela suurune aastasissetulek ootab taotlejat, kes suudab teda veenda oma siiruses ja soovis olla hoolitsev abikaasa ja isa.” Hugh tõstis ootusäreva naeratusega pilgu. „Ta tundub olevat üsna kena ja...”

„Ja ta tundub üsna rase olevat.”

Hugh' lõug vajus madalamale. „Arvad... sest ta tahab, et mees oleks hea isa...?”

Alex kehtas õlgu. „See poleks esimene kord, kui meeleheitel vanemad üritavad tüdruku rikutud au taastada talle sõrmust sõrme ostes.” Ta turtsatas, nähes hämmeldunud ilmet, mille tema märkus oli esile kutsunud. „Ole nüüd, Hugh,” noomis vikont leebelt. „Kui keegi seda teadma peaks, oled see ju sina.” Alex jälgis, kuidas sõber näost õnnetul kombel punaseks läks, ent ei tundnud sugugi kahetust. Hugh oli hea sõber, aga ammu oli aeg, et ta end kokku võtaks. Alex teadis, et ta ei pruukinud alati kohal olla, et sõpra tema enda lahkuse ja naiivsuse käest päästa.

Aasta eest oli Hugh Kendrick'i õlgadele pandud moraalne ja rahaline koorem päästa oma õe maine, kui too oli lasknud südametul seelikukütil end ära võrgutada. Toby, neiu vend ja seaduslik eestkostja, oli keeldunud andmast pennigi, et kaitsta nende ledest ema häbi eest, mis oleks neid kõiki määrinud, kui õe ebadiskreetsus oleks üldiselt teatavaks saanud.

„Pole tähtis, leedi Üksildase raha kulub marjaks ära.” Alex patsutas sõpra õlale. Pilkamisest hoolimata hakkas see kõik talle üsna huvitav tunduma. Ta võttis Hugh' käest ajalehe ja luges ise partnerile esitatavaid nõudmisi.

„Miks, taeva pärast, peaks ta kuulutuse kaudu abikaasat otsima, kui ta on tagasihoidlik pärijanna?” Tema nägu jäi süngeks, kuid ta heitis sõbrale lõbusa pilgu. „Kui ta pole langenud naine, on ta ehk oma õitseeast väljas, tal on lopsakas talje ja hallinevad juuksed.”

„Ma ei usu, et selle üle nii või teisiti eriti muret tunneksin,” vastas Hugh teravalt. „Ta võib olla kuitahes paks või luitunud välimusega. Mind huvitab tema raha jume.”

„Sind ja veel sadat tühjade taskutega meest, kes seda lugenud on.” Alex ulatas ajalehe sõbrale tagasi. „Sa tead, ma olen öelnud, et laenan sulle selle raha.” Tema hää muutus vaiksemaks ja tõsisemaks. „Sa pole veel nii viletsasse seisu jõudnud, et peaksid teise mehe sohilast kasvatama või riskima sellega, et lased end paari naela pärast pangas jalaraudadega mõne vana mõrra külge aheldada.”

„Ja mina olen öelnud, et ei võta sinu raha... jälle.” Hugh pööras pead, et oma lõkendavaid põski peita. Alex oli kord varem tema võlad ära maksnud. Tol korral ei saanud Hugh’ d süüdistada segaduses, millesse ta oli sattunud: ta oli õe kergemeelsuse ohver. Sarah oli pärast seda end abikaasaga Cheshire’is sisse seadnud ja Hugh arvas, et tema raha... Alexi raha, parandas ta end mõttes, ... oli väga hästi kulutatud. Aga ta oli vandunud, et ei kasuta enam iial oma sõbra jõukust ega heldust, ja ta ei kavatsenud oma sõna murda.

Pealegi oli ta kakskümmend üheksa aastat vana ja oli juba mõnda aega mõelnud abielu kasulikele külgedele. Ta oli baroneti kõige noorem poeg, tal oli vähe väljavaateid ja veel vähem kohustusi. Juba paar kuud oli ta millestki puudust tundnud ja mõelnud, kas naine ja lapsed täidaksid selle tühja koha tema elus.